

Är mulan på väg att försvinna?

Den som, precis som undertecknad, har upplevt närheten till naturen i ensamhet och harmoni på en kaffeplantage i ett bergigt område av ön, vet att denna välsignade tystnad endast bryts av fågelsång eller de omisskännliga ropen från muldrivarna och ljudet av bjällror när de närmar sig, tyngda av dagens skörd av grönsaker eller kaffebönor.

Men vad skulle hända om mulan, denna bergens oersättliga traktor, en dag försvann från Kubas kuperade geografi? Frågan kan tyckas överklig och förfärlig, men det sker en konstant och till synes ohejdbar minskning av antalet mulor - trots att det finns ett utvecklingsprogram och att tjänstemän inom jordbruksministeriet hävdar att det finns en "viss tillväxt".

Enligt den senaste rapporten för Turquino-planen i Guantánamo, Kubas östligaste och mest bergiga provins, finns där för närvarande 4 604 mulor, vilket är 100 fler än föregående år. I provinsen finns 35 avelsstationer med sammanlagt 614 ston och 43 åsnor, där 283 födlsar registrerades, vilket är 53 fler än året innan. Detta lovande resultat är dock otillräckligt och ändrar inte den sedan mer än ett decennium stadiga minskningen av antalet mulor i en provins som Guantánamo, som till mer än 75 procent består av svårtillgängliga bergsområden.

2009 fanns i provinsen 4 653 mulor, en siffra som i slutet av 2010 sjunkit till 4 627. Det senaste decenniet har mulprogrammet stått nästan still, och antalet djur har under denna period minskat med 43. Det kan ju tyckas lite, men det tar tid att avla fram dessa nödvändiga djur ? en korsning mellan en åsne hingst och ett häststo.

Även om det är möjligt att få ner antalet dödsfall i Guantánamo, är födelsetalet fortfarande otillräckligt. 2009 föddes 350 föl, så sedan dess har det minskat med 67.

Sedan flera år har provinsgruppen för att hantera detta program i varje kommun arbetat för att inrätta fler avelsstationer och gårdar för att öka antalet mulor. Men de förväntade resultaten har ännu inte uppnåtts och får inte den prioritet som frågan förtjänar.

Eftersom det i hela landet också saknas material för att stängsla in gårdar, liksom även hästskor, rep och dylikt finns även annat som fortfarande hindrar avelsprogrammet från att ta fart. Bland dessa kan nämnas byråkratiska dröjsmål för lån till inköp av ston och åsne hingstar för att få större bredd, för om antalet avelsdjur inte ökar kommer inte heller antalet mulor att göra det.

Dessutom behövs större betesmarker, även för odling av majs, som är basen i dessa fyrfotingars diet. Jordbruksministeriets företag och olika sorters kooperativ måste ta ansvar för detta program, med tanke på att 95 procent eller mer av allt kaffe, kakao och mat från bergen forslas ner på dessa djur.

I Guantánamo skulle det behövas ytterligare 916 mulor för att täcka hela provinsens behov. Kommunerna Manuel Tames, Niceto

Pérez och Baracoa är de enda som lyckats med detta, så i de övriga behöver man arbeta för att öka antalet avelsston och förbättra statistiken.

För att uppnå en hållbar utveckling av bergsområden och den livsmedelsproduktion som sker där måste mulprogrammet prioriteras. Denna fyrfoting är oundgänglig för bergsbonden, som inte vill att mulan ska försvinna ur hans landskap.

Rodny Alcolea Olivares, Cubadebate 190413

[¿Desaparecerá el mulo de la montaña?](#)